

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3358/2023
24.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Мирјане Андријашевић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП за јавне гараже и паркиралишта „Паркинг сервис“ са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Горан Атанасковић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Милена Раичевић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 1412/21 од 16.03.2022. године, у седници одржаној 24.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ, одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 1412/21 од 16.03.2022. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 1412/21 од 16.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 16977/19 од 17.10.2019. године, ставом првим изреке, делимично је одржано на снази решење о извршењу Четвртог општинског суда у Београду И XVII 00742/06 од 08.10.2006. године, којим је обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 13.050,00 динара са законском затезном каматом почев од дана подношења предлога за извршење 05.10.2006. године до исплате, као и трошкове извршног поступка у износу од 3.244,20 динара. Ставом другим изреке, делимично је стављено ван снаге решење о извршењу Четвртог општинског суда у Београду И XVII 00742/06 од 08.10.2006. године, којим је обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 2.700,00 динара са законском затезном каматом почев од дана подношења предлога за извршење 05.10.2006. године до исплате, и у том делу тужбени захтев одбијен, као неоснован. Ставом трећим изреке, стављено је ван снаге решење о извршењу Четвртог општинског суда у Београду И XVII 00742/06 од 08.10.2006. године којим је обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 850,00 динара са законском затезном каматом почев од дана подношења предлога за извршење 05.10.2006. године до исплате, и у том делу тужбени захтев одбијен, као неоснован. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 14.422,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 1412/21 од 16.03.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и четвртном изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о истој одлучи као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. ЗПП.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености и основаности ревизије туженог на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, с обзиром на то да не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса, правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити је потребно ново тумачење права, имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своју одлуку. Предмет тражене судске заштите је накнада за коришћење паркинг места. О захтеву тужиоца одлучено је уз примену одговарајућих одредби материјалног права, а у складу са правним схватањем израженим у одлукама Врховног касационог суда и Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима тужиоца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, као у овој правној ствари.

С обзиром на изнето, по оцени Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, са којих разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да спорови мале вредности, у смислу одредаба ове главе, јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

У овој правној ствари поступак је започет подношењем предлога за извршење 05.10.2006. године, а по усвајању приговора извршног дужника, настављен је као по приговору против платног налога. Вредност предмета спора је 13.050,00 динара.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић